

Tekst: Koos de Wilt
Fotografie: Arjan Bronkhorst

Familiehuizen

Een plek om altijd naar terug te keren, dat is een familiehuis, en voor sommigen staat dat huis op een heel landgoed, dat al generaties familiegeschiedenis met zich meedraagt. Ze wonen er, ze logeren er en ze werken er hard om de boel goed te onderhouden: voor nu en de volgende generaties.

Zijaanzicht van
Buitenplaats Oosterhout
van de familie Van
Boetzelaer van
Oosterhout.

De gerestaureerde zitkamer van het landhuis.

Chris (1943) en Midgie (1951) van Boetzelaer van Oosterhout

Huis: Buitenplaats Oosterhout

Oppervlakte: 39 hectare met landhuis, koetshuis, jachtopzienerwoning, twee boerderijcomplexen, historische tuin en opengesteld park

Aantal kamers Huize Oosterhout: circa 30 kamers en 11 slaapkamers

Familie: grootvader kocht het landgoed aan, vader ging er na zijn politieke en diplomatieke carrière wonen en zoon knapte het na zijn pensioen weer op

Het grote balkon van het landhuis biedt nu plaats aan loungebanken.

naar de buitenplaats om te studeren, te tennissen of met vrienden jazz te spelen in de muziekkamer. Hij kent er elk plekje en heeft er veel herinneringen. Tennissen doet hij niet meer, maar een paar jaar geleden heeft hij de trombone weer opgepakt. Hij speelt in de muziekkamer van zijn moeder.

De ex-bankier woonde lange tijd elders, onder andere in New York en Amsterdam. Hij was vaak op reis, ver weg van de Betuwe. De meeste tijd wonen Chris en Midgie nu in Amsterdam-Zuid, maar als de zon gaat schijnen, stropen ze de mouwen op voor al het werk dat wacht in Huize Oosterhout. Chris: 'In 2000 zijn we kamer voor kamer gaan restaureren, door alle crises heen. In de Tweede Wereldoorlog was het hoofdgebouw zwaar beschadigd en leeggeroofd, daarna was er weinig meer van over. Vriendjes van mijn oudste zoon hadden het vroeger altijd over 'het stoffige kasteeltje'. We zijn nu met de laatste boerderij bezig, waar sinds de aankoop door grootvader, in 1899, niets meer aan is gedaan.' Gelukkig hebben Chris en Midgie in ieder geval iemand gevonden die door de jaren heen de tuin en het park in topconditie houdt, met prachtige doorkijkjes, glooiende

Lees verder op pagina 36

De oorsprong van het historische Buitenplaats Oosterhout ligt in de 14de eeuw, maar sinds 1865 is het in bezit van de familie Van Boetzelaer. Chris en Midgie zijn de derde generatie Van Boetzelaers op het landgoed. Ze zijn al zestien jaar bezig het onder handen te nemen: het statige, witte landhuis, het koetshuis, de jachtopzienerwoning, de twee boerderijcomplexen en al het groen. De buitenplaats heeft door de eeuwen heen door overstromingen en dijkdoorbraken steeds weer nieuwe doorstarten moeten maken. Ook Chris' ouders hebben het landgoed volledig gemoderniseerd, in de jaren dertig. Chris: 'Dat kon vooral mijn Amerikaanse moeder als geen ander. Het vermogen dat niet was verdampt in Russische obligaties, besteedde ze aan de verbouwingen en modernisering van het huis. Als mijn vader thuis kwam van een korte reis, waren er weer drie badkamers bijgebouwd.'

Uiteindelijk werden het er acht en er kwam een uitbouw met muziekkamer en bibliotheek. Er staat een oude vleugel uit die tijd en boven de schouw hangt een naïef geschilderd portret van Chris' ouders op het landgoed toen de restauratie ervan in 1932 was voltooid.

Chris' vader was minister en diplomaat en diende onder andere voor de Nederlandse regering in ballingschap in Washington DC. Chris werd daar geboren en het gezin woonde later nog in Den Haag en Parijs. Pas na vaders pensioen, in 1957, vestigde het gezin zich op de buitenplaats. Daar groeide de jonge Chris vanaf zijn twaalfde op, naar school ging hij in Arnhem. Tijdens zijn studententijd vertrok hij weer, naar Utrecht en Amsterdam, om rechten en economie te studeren. 's Zomers kwam hij vaak

'Het vermogen dat niet was verdampt in Russische obligaties ging naar het huis'

struiken en afwisselend Franse en Engelse tuinen, in 1930 opnieuw aangelegd, door de toen jonge Mien Ruys, met exotische bomen en grappige en creatieve oplossingen om oude bomen te ondersteunen.

Chris: 'De drive om deze verbouwingen te doen kwam van Midgie. In 1988 kwam zij er voor het eerst. Ze bekeek het landgoed en zei – veelzeggend – niet zoveel.' Stukje bij beetje heeft zij het werk weer opgepakt en toen ze nog als stewardess werkte, nam ze van overal uit de wereld spullen mee voor het huis. Opvallend daarbij zijn de kleurige, vaak oriëntaals aandoende wandbekledingen, die de ruimtes een wereldse, moderne uitstraling geven met al de spullen die herinneren aan de 19de-eeuwse glorie. Op verschillende plekken in huis hangen portretten van voorouders, die zorgvuldig in de gaten lijken te houden wat er allemaal gebeurt in huis. En dat is veel. Chris: 'Er is een berg geld in gegaan en ik heb me vaak afgevraagd: waar zadel ik mijn kinderen mee op? Maar inmiddels is de gehele buitenplaats Rijksmonument, is er een gezondheidscentrum als belangrijkste economische drager en verhuren we delen van het huis. Het wordt nu de Parel van Nijmegen genoemd. Wat er staat is iets waard. Een stoffig kasteeltje wordt het allang niet meer genoemd.'

en al mijn schoonzons weten inmiddels hoe ze met een kettingzaag moeten omgaan.'

In het Stalhuis woont nu Alexandra's dochter Adeline Evelein-de Vos van Steenwijk (40) met haar man Klaas en hun drie kinderen. 'Ik had nooit gedacht dat ik hier zou terugkeren, maar toen we een tweede kind kregen, werd ons huis in Amsterdam te klein. In die tijd overleed grootmoeder en dus kwam het Stalhuis vrij. Het voelde als een buitenkans. Het landgoed is echt een familieplek. Mijn oudere zusje en stiefzusters komen er allemaal graag met hun mannen en kinderen. We zijn nu met z'n vijftiengintgen in totaal, het dertiende kleinkind is in mei geboren. Mijn kinderen zijn de zesde generatie op het landgoed.'

De familie heeft geen personeel meer in dienst. Tijdens zogeheten 'bosweekenden' gaat de hele familie aan het werk. Adeline: 'Ineens heb je hobby's waarvan je je afvraagt of je die ooit zou hebben

gehad als je hier niet zou wonen: de tuin onderhouden, bomen kappen, dat werk.' Het landgoed telt nu zo'n 100 hectare. 'Mijn grootvader en moeder hebben het een en ander verkocht. Nu zijn wij bezig met verdere ontwikkelingen en het in erfpacht uitgeven van een nieuw landgoed binnen het bestaande landgoed. Het zal het behoud in de toekomst extra bestendig maken.'

Tijdens speciale weekends en op afspraak is Adelines interieurwinkel open in de gerenoveerde zadelkamer van het Stalhuis. Ook worden er lezingen gegeven. 'Of mijn kinderen hier later kunnen blijven wonen, is nog niet zeker. Ze moeten er een goed betalende baan naast hebben. En dan nog. Mijn zoon van elf zei kortgeleden: "Mam, als ik later groot ben, en ik woon naast jullie, maak ik daar een muur, want dan hou ik niet van oude mensen."'

Alexandra: 'Ik heb altijd gezegd: als mijn man of ik niet meer de trap op kan of niet meer in de tuin kan werken, vertrekken we naar een appartement in de stad. Dan kan mijn andere dochter, die nu in Zwitserland woont, met haar gezin naar het grote huis. Dan zijn de zusjes weer samen en groeit er hopelijk ook voor alle kleinkinderen een band met het landgoed. Het mooie is dat er nu veel meer familie op het landgoed komt dan er lange tijd geweest is. En dat is genieten.'

zekerheid had ik van kantoor een defibrillator meegenomen voor het geval dat het uit de hand zou lopen. Die had ik gelukkig niet nodig.'

Drie maanden later kwam de hele familie voor het eerst sinds 25 jaar weer samen in het huis, met kerst. 'Iedereen kwam aanzetten met spullen uit het oude huis. Mijn oom bracht het schilderij mee dat vroeger boven de haard hing, er waren prenten, schilderijen van voorouders en ingelijste tekeningen die we als kind gemaakt hadden. Ook alle familiealbums kwamen weer terug.'

Beucker Andreae woont in Amsterdam, maar gaat regelmatig naar Friesland om er te werken. 'Het mooiste vind ik dat ik een project heb samen met mijn vader: het onderhoud en de tuin. Het huis is weer de plaats geworden waar de hele familie samenkomt, mijn nichtje is er onlangs nog in de tuin getrouwd. Als klein jongetje verveelde ik me er vaak dood. Nu vind ik het de mooiste plek op aarde.' □

'Ineens heb je hobby's waarvan je je afvraagt of je die zou hebben als je hier niet woonde'

